

בת המצווה של דבורה רות וולף

שבת פרשת חיי שרה

כ"ז בחשוון תשפ"ד

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב יי אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱתֵיבָה צִיּוֹן לְהִינֹהוּ בְּחַלְמִים:
אֲזִי יִמְלֹא שְׁחִק פִּינִי וְלִשְׁנוֹנִי רִנָּה אֲזִי וְאֶמְרִי בְּגוֹיִם הַגְדִּיל
יְיָ לַעֲשׂוֹת עִם-אֱלֹהִים הַגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמִיחִים:
שׁוֹבָה יְיָ אֶת-שְׁבוּתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בְּנֹגֶב: הִזְרְעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה
יִקְצְרוּ: הִלְלוּ יְיָ וּבְכֹחַ נִשְׂא מִשָּׁח הַיָּרֵעַ בְּאֵי-בֶּרֶךְ בְּרִנָּה
נִשְׂא אֱלֹמֵתָיו:

המזמור: רבותי נברך!

כולם: יהי שם יי מבורך מעתה ועד-עולם:

המזמור: ברשות ... נברך (בעשרה: אלהינו) שאכלנו משלו:

כולם: ברוך (בעשרה: אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו:

המזמור: ברוך (בעשרה: אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו:

כולם: ברוך הוא וברוך שמו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הן את העולם כלו
בטובו בהן בהסד וברחמים הוא נתן לחם לכל-בשר כי
לעולם חסדו: ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ולא יחסר
לנו מזון לעולם ועד: בעבור שמו הגדול כי הוא זן ומפרנס
לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא: ברוך
אתה יי הן את הכל:

נודה לך יי אלהינו על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה
טובה ורחבה: ועל שהוצאתנו יי אלהינו מארץ מצרים
ופדיתנו מבית עבדים ועל בריתך שחתמת בבשרנו ועל

תורתך שלמדנו ועל חקיה שהודעתנו ועל חיים חן וחסד
שחוננו ועל אכילת מזון שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד בכל
יום ובכל עת ובכל שעה:

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות
שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן זה:

בחמנה: בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמי וכוני כשעמדה
מלכות זן הרשעה על עמך ישראל להשפיחם תורתך ולהעבירם
מחסי רצונך: ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם
רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם: מסרת גבורים
ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד
צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך: וליך עשית שם גדול וקדוש
בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה:
ואחר כך באו בניך לדיבר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את
מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת ימי חנכה
אלו להודות להלל לשמך הגדול:

בפורים: בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה כשעמד עליהם המן
הרשע בקש להשמיד להרג ולאבד את-כל-היהודים מנער ועד-זקן
טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לתשרי שנים-עשר הוא-תדש
אדר ושללם לבו: ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו וקלקלת
את מחשבתו והשבות גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ:

ועל הכל יי אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך ותברך
שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד: בכתוב: ואכלת ושבעת
וברכת את-יי אלהיך על-הארץ הטובה אשר נתן-לך: ברוך
אתה יי על הארץ ועל המזון:

רחם יי אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלים עירך
ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל
הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו: אלהינו אבינו רענו
זוננו פרנסנו וכלכלנו ותרנו ותרנו לנו יי אלהינו מהרה
מפל צרותינו: ונא אל תצריכנו יי אלהינו לא לידי מתנת

בשר ודם ולא לידי תלונתם אלא לידך המלאה תפוחה
הקדושה והרחבה שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד:

בשבת: רצה והחליצנו יי אלהינו במצותיך ובמצנות יום השביעי
השבת הגדול והקדוש הזה כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבת
בו ולנוח בו באהבה במצנות רצונך: ברצונך הנית לנו יי אלהינו
שלא תהי צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו והראנו יי אלהינו בנחמות
ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך כי אתה הוא בעל התשועות
ובעל הנחמות:

בר"ח ומעדים: אלהינו נאלהי אבותינו נעלה ויבא ויגיע וינראה וינרצה
וישמע ויפקד ויזכר וזכרנו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח
בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך וזכרון כל עמך בית
ישראל לפניך לפליטה ולטובה ולחן ולחסד ולרחמים ולחיים
ולשלום ביום

ראש החדש	חג המצות	חג השבועות
----------	----------	------------

הזכרון	חג הסוכות	שמיני חג העצרת
--------	-----------	----------------

הזה זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדוני בו לברכה והושיענו בו
לחיים ובדבר ישועה ורחמים חוס וחנו ורחם עלינו והושיענו כי
אלוהי עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו: ברוך אתה יי
בנה ברחמיך ירושלים אמן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם האל אבינו מלכנו
אדירנו בוראנו גאלנו יוצרנו קדושנו קדוש יעקב רוענו רועה
ישראל המלך הטוב והמטיב לכל שבכל יום ויום הוא המטיב
הוא מטיב הוא ייטיב לנו: הוא גמלנו הוא גמלנו הוא יגמלנו
לעד לחן לחסד ולרחמים ולרנוח הצלה והצלחה ברכה
וישועה נחמה פרנסה וכלכלה ורחמים וחסדים ושלום וכל
טוב ומפל טוב אל יחסרנו:

אם שכח בשבת לומר 'רצה':

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן שבתות למנוחה לעמו
ישראל באהבה לאות ולברית: ברוך אתה יי מקדש השבת:

אם שכח לומר 'עלה ויבא' בראש חדש:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן ראשי חדשים לעמו
ישראל לזכרון:

אם שכח שבת ראש חודש 'רצה' ו'עלה ויבא':

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן שבתות למנוחה לעמו
ישראל באהבה לאות ולברית וראשי חדשים לזכרון: ברוך אתה
יי מקדש השבת וישראל וראשי חדשים:

אם שכח 'עלה ויבא' ביום טוב:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן ימים טובים לעמו
ישראל לששון ולשמחה את-יום חג המצות \השבעות \הספות
\שמיני חג העצרת הנה: הנה: ברוך אתה יי מקדש ישראל
והזמנים:

אם שכח שבת יום טוב 'רצה' ו'עלה ויבא':

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן שבתות למנוחה
לעמו ישראל באהבה לאות ולברית וימים טובים לששון ולשמחה
את-יום חג המצות \השבעות \הספות \שמיני חג העצרת הנה:
הנה: ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל והזמנים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם האל אבינו מלכנו
אדירנו בוראנו גאלנו וזכרנו קדושנו קדוש יעקב רוענו רועה
ישראל המלך הטוב והמטיב לכל שבכל יום ויום הוא המטיב
הוא מטיב הוא ייטיב לנו: הוא גמלנו הוא גמלנו הוא גמלנו
לעד לחן לחסד ולרחמים ולרחמים הצלה והצלה ברכה
וישועה נחמה פרנסה וכלכלה ורחמים ורחמים ושלוש וכל
טוב ומכל טוב אל יחסרנו:

הרחמן הוא ימלך עלינו לעולם ועד: **הרחמן** הוא
יתברך בשמים ובארץ: **הרחמן** הוא ישתבח לדור דורים
ויתפאר בנו לנצח נצחים ויתהדר בנו לעד ולעולמי עולמים:

הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד: **הרחמן** הוא ישובר על גוים
מעל צנאנו והוא יוליכנו קוממויות לארצנו: **הרחמן** הוא
ישלח ברכה מרבה בבית זה ועל שלחן זה שאכלנו עליו:
הרחמן הוא ישלח לנו את אליה הנביא זכור לטוב ויבשר
לנו בשורות טובות ישועות ונחמות:

אורחים אומרים:

יהי רצון שלא נבוש בעל הבית בעולם הזה ולא יכלם לעולם הבא ויכלם
מאד בכל נקטיו ויהיו נקטיו מצלחים וקרובים לעיר ואל ישלוט שטן לא
במעשי ידיו ולא במעשי ידיו ואל יזדקק לא לפניו ולא לפנינו שום דבר
הרהור חסא ועברה ועון מעתה ועד עולם:

הרחמן הוא יברך את [אבי מורי] בעל הבית הנה ואת
[אמי מורת] בעלת הבית הנה: אותם ואת ביתם ואת זרעם
ואת כל אשר להם. אותנו ואת כל אשר לנו כמו שנתברכו
אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל מכל כל כן יברך אותנו
כלנו יחד בברכה שלמה ונאמר אמן:

ממרום ילמדו עליהם ועלינו זכות שתהא למשמרת שלום:
ונשא ברכה מאת יי וצדקה מאליה ישענו ונמצא חן ושכל
טוב בעיני אלהים ואדם:

בשבת: הרחמן הוא ינחילנו ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:
בר"ח: הרחמן הוא יחדש עלינו את החדש הנה לטובה ולברכה:
בשלש רגלים: הרחמן הוא ינחילנו ליום שכלו טוב:
בסוכות: הרחמן הוא יקים לנו את-סוכת דוד הנפלת:
בר"ה: הרחמן הוא יחדש עלינו את השנה הזאת לטובה ולברכה:

הרחמן הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי עולם הבא:
מגידל [מגדול] ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד
ולזרעו עד-עולם: עשה שלום במרומו הוא יעשה שלום

עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: וראו את-יג קדשו כי אין
מחסור ליראיו: בפירים רשו ורעבו ודרשו יי לא-יחסרו
כל-טוב: הודו ליי כי-טוב כי לעולם חסדו: פותח את-ידיה
ומשביע לכל-חיי רצון: ברוך הגבר אשר יבטח ביי והיה יי
מבטחו: גער חיותי גם-זקנתי ולא-ראיתי צדיק נעזב וזרעו
מבקש-לחם: יי עז לעמו ויגן יי ויברך את-עמו בשלום:

ברכה מעין שלש

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם על

ועל הפרות | ועל המחתה | ועל פרי הגפן

ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצתי
והנחלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבע מטובה: רחם יי
אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן
כבודך ועל מזבחך ועל היכלך: ובעה ירושלים עיר הקדש
במהרה בימינו והשלנו לתוכה ושמחנו בבנינה ונאכל מפריה
ונשבע מטובה ונברך עליה בקדשה ובטהרה:

שבת: ורצה והחליצנו ביום השבת הנה:

ראש חודש: וזכרנו לטובה ביום ראש החדש הנה:

שלוש רגלים: ושמחנו ביום חג המצות \השבעות \הספות \שמיני חג
העצרת הנה:

ראש השנה: וזכרנו לטובה ביום חזקרון הנה:

כי אתה טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ.

ועל הפרות | ועל המחתה | ועל פרי הגפן

ברוך אתה יי על הארץ

ועל הפרות: | ועל המחתה: | ועל פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא נפשות רבות
וחסרונן על כל מה שברא לחיות (בהם) נפש כל חי:
ברוך חי העולמים: